

KISS DÁVID
Final call

(Stephen Hawking emlékére)

*Boarding completed –
minden a helyén.
Cross-check; taxi;
take-off: elrugaszkodás.
Összemegy Pest,
a Duna, a Kossuth tér.
Gyorsulunk, az idő meg
egyre lassabb –
csökken a nyomás.
Tágul a tér.
Ritkul az anyag.*

*Alattunk: gomolygó
gázok légnemű tengere,
fortyognak a felhők –
fehér őskatyvasz.
Egymásba gabalyodó
részekből a Nap
életet hevít.
Felettünk: az űr
halált fagyaszt.*

*De hiába repkedünk!
Mi az Istent sem
foghatjuk fel igazán.
Téged székedbe préselt
a tömegvonzás,
s még onnan is túlláttál
a teremtés határán.*

KISS DÁVID (1988, Sopron)
a Berzsenyi Dániel Evan-
gélikus Líceumban érett-
ségizett, majd a Budapes-
ti Corvinus Egyetemen
diplomázott politológia
szakon. Az utolsó hazaér-
kezés és a soron követke-
ző elindulás között Buda-
pesten él.

Határzár

A tűzparancs után
az ismert világrend
nagy robajjal
a tengerbe omlott,
és az ár elmosott pár
romlott diktatúrát –

most túlterhelt
bárkák ezrei hiszik,
hogy Lampedusa
az új Ararát.

Nálunk is: szinte
visszafelé folyik a Tisza,
s bár Ásotthalmon
egyre több az afgán,

mélyülő keréknyom
vagyunk csupán –
romvárosok között félúton
dagonyába ragadt
álmokból építünk falakat,
pedig magunk sem
tudjuk már régóta,
hogy hol van a határ.

Meteor

Minek örülnél jobban?

*Egy vagány kisleány! –
mondta anyámnak – előre büszkén –
japán harcművész apám,*

*Én meg inkább kislánynak! –
kontrázott apámnak – csakazértis –
rikító szoknyás anyám,*

*mikor alkonyat után
egyszerre láttak meg egy
augusztusi csillagot,
behunyták szemüket és
egyikük sem gondolt pont
rám.*

Hatlapos

*Előző éjjel meglátogatott a dédanyám,
bezörgetett hozzám csontos kezével.
Bordó pongyola takarta fáradt tagjait:
májszínű lebeny a porladó porcokon.
Nem zombi volt, múmia vagy szellem,
nyom nélkül múlt el sírjában tizenkét év.
Szemgödrei krátertavakként nyelték el
a világítótestek mesterséges fényét,
akárcsak a szervei összeomlását követő
utolsó, sáros órában.*

*Táskájából lejárt gyógyszereket pakolt elő –
hiába szóltam rá: már romlottak, Dédi,
riadtan nézett, mint aki semmit sem ért.
Hatlapost süttött belőlük, meg foszlós kalácsot,
azt mondta: meglásd, jó lesz, kisfiam,
és a mélybe húzott fekete kráter szemével.*